Alex Tocilescu

Diapozitiv

(scenariu de scurtmetraj)

GENERIC: PRODUCĂTOR, ACTORI, SCENARIUL, REGIA ETC. SECVENȚA 1. INTERIOR, APARTAMENT, SEARĂ

Ne aflăm într-un apartament frumos mobilat, cu detalii (o reproducere după Watteau, coperta unui disc cu Stan Getz şi Joao Gilberto aflat pe pick-up-ul din care chiar asta se aude) ce sugerează că proprietarii fac parte din mica burghezie intelectuală. Dar iată-i: el, Sever, un bărbat bine, la vreo treizeci şi ceva de ani, şi ea, Daniela, o femeie dulce, drăguță, cam de-o vârstă cu el. Amândoi se îmbracă. Sever caută un ciorap, Daniela este în fustă şi sutien şi se fardează la o măsuță veche de lemn.

DANIELA

Atunci ia alții.

■ SEVER

Ei, na... trebuie să fie pe-aici

Caută sub dulap, apoi sub pat, se ridică triumfător, cu al doilea ciorap în mână.

SEVER Vezi?

DANIELA Bravo!

Sever se aşază pe pat şi îşi pune ciorapii. O priveşte pe Daniela, este evident îndrăgostit de ea, dar totuşi supărat, cine ştie de ce. Daniela se machiază în continuare. Sever respiră tare, pe nas.

DANIELA

Ce e?

SEVER

Nimic.

Tac amândoi.

SEVER

Tu chiar ai chef să mergi?

DANIELA

Pisoi, Gelu este prietenul tău. Dacă nu voiai să mergi, trebuia să-i spui de la bun început, nu acum. Degeaba pufăi, am dreptate.

SEVER

Da, ştiu, dar...

DANIELA

Nici mie nu-mi place de ea, nici o grijă, dar ce să-i faci?

SEVER

Şi copilul, Dumnezeule, nu înțeleg cum a putut ieşi atât de imbecil, mai imbecil chiar decât maică-sa...

DANIELA

Da, da... şi data viitoare când te invită o să zici iarăşi „da".

rSEVER Dar Ramona găteşte extraordinar... *DANIELA* Păi, un motiv trebuia să aibă Gelu când s-a căsătorit cu ea... SEVER

Da, dar... ei, lasă, dă-o-n mă-sa... Eşti gata?

DANIELA

Încă cinci minute.

ISEVER Şi încă cinci, şi încă cinci... *(se ridică de pe pat, o sărută pe Daniela pe gât) Mă duc la* veceu, atunci.

Daniela aplică rimel pe gene, Getz şi Gilberto cântă în continuare fericiți. Din baie se aude cum Sever se pişă. Fade to black, pe sfârşitul cântecului se aude o sonerie.

SECVENȚA 2. EXTERIOR, CASĂ, NOAPTE

Sever şi Daniela în fața uşii unei case. Uşa este deschisă de Ramona, soția lui Gelu, o femeie poate frumoasă, blondă, cu părul legat la spate într-o coadă de cal. Trăsături ascuțite, nemțeşti. Rea, aspră, rareori comică, cumva fermecătoare.

RAMONA *(mimează bucuria)* Saluuut! Hai, intrați! De ce ați întârziat?

SEVER

Am avut...

DANIELA M-a sunat maică-mea când să ieşim, nu puteam să-i închid telefonul în nas...

RAMONA Da, da, bineînțeles. Bine c-ați ajuns, ne întrebam...

Sever şi Daniela păşesc în casă.

RAMONA

Dacă vreți, puteți să vă descălțați...

SEVER *(zâmbeşte)*

Mersi, dar nu-i nevoie.

RAMONA *(zâmbeşte şi ea, fals)*

Dacă nu vreți, nu trebuie. Credeam că vă e mai comod aşa...

SEVER

SECVENȚA 3. INTERIOR, CASĂ, NOAPTE

Sever şi Daniela păşesc în sufragerie, urmați de Ramona, care priveşte dezaprobatoare la încălțările celor doi. Sufrageria, curată, luminoasă, cu mobilă maro, arată că nici pe Gelu şi nici pe Ramona nu-i dă sărăcia afară din casă. În

încăpere se află deja o gaşcă, cinci bărbaţi şi patru femei. Mai toţi stau în picioare, cu o ceaşcă de cafea sau un saleu în mână.

■ RAMONA H Sever, Daniela, vreţi şi voi o cafeluţă?

I SEVER Eu nu, mersi.

DANIELA

Eu vreau. Las' că-mi iau eu...

GELU

Salut, bă...

SEVER

Noroc, Gelule! *Cei doi îşi scutură mâinile cu vigoare.*

GELU

Vă aşteptam... a făcut Ramona nişte chifteluţe... şi o ciorbiţă...

SEVER

Minunat, chiar îmi este foame...

tCRISTI *(un bărbat blond cu bărbuţă, care se iveşte din spatele lui Gelu) Dar* mai întâi diapozitivele, nu? Hahaha...

Gelu zâmbeşte trist şi îi lasă pe Sever şi Cristi singuri.

B SEVER Ce mai faci, moşule?

H CRISTI H Bine, bine...

Este întrerupt de Ramona.

RAMONA

OK, v-aţi băut cafelele? Hai, să trecem în living...

Oamenii o urmează în camera de alături, transformată cu ajutorul unor scaune într-o mică sală de cinematograf. Un aparat uriaş tronează lângă peretele din spate, iar pe peretele opus este întinsă o pânză albă. Se vede că unele mobile au fost date la o parte.

ANCA

(o femeie urâtă, cu părul negru şi scurt)

Unde spuneai că aţi fost?

RAMONA

În Egipt. O să vedeţi. Staţi jos... *Oaspeţii se aşază pe cele câteva scaune şi pe o canapea.*

RAMONA

Gata?

(strigă)

Matei, vino-ncoa!

De undeva apare un copil, Matei, în vârstă de opt anişori. Este un imbecil fără scăpare, slab, blond, cretin, bolnăvicios, silit să învețe vioara, târât prin lume şi pozat în diferite locuri anoste.

RAMONA

Gelu, stinge te rog lumina! *Gelu face ce i s-a spus. Pe ecran este proiectat primul diapozitiv, care înfățişează o clădire.*

I RAMONA

Aici suntem la aeroport. Am plecat pe la şase de acasă, avionul era la opt şi zece, o cursă charter. Matei era H foarte obosit, că adormise abia pe la unu, dacă nu şi-a făcut bagajul mai din vreme...

Urmează o imagine dintr-un avion.

1

■ RAMONA

H Am uitat să facem poză la avion pe aeroport. Aici suntem deasupra Greciei, cred, se văd nişte insule acolo, H jos, în stânga...

Între imagini se aude clic-ul aparatului. Din când în când camera arată fața vreunui spectator, plictisit, enervat, aruncând priviri triste, supărate către tavan. Al treilea diapozitiv este cu un avion.

IRAMONA Până la urmă l-am fotografiat pe aeroport când am ajuns. Un Airbus A320. Zborul a fost extrem de plăcut, n-am avut turbulențe, a fost senin...

Al patrulea diapozitiv este din nou cu o clădire.

RAMONA

Ăsta este hotelul. Patru stele, în Nuweiba, era plin de englezi şi nemți, imediat vedeți şi camera... *Într-adevăr, diapozitivul următor, al cincilea, arătă o cameră banală de hotel.*

RAMONA

Două paturi, am avut şi o bucătărioară, dar vă dați seama că de obicei mâncam în restaurantul hotelului, care era foarte ieftin, iar mâncarea era gustoasă...

O FEMEIE

Chiar, cât v-a costat?

RAMONA

Şapte sute de euro în total, pentru o săptămână, destul de ieftin. Cu banii ăştia, în România... *Schimbă diapozitivul - Gelu pe un balcon.*

RAMONA

Aici este Gelu pe balcon. Vedeți ce vedere mişto am avut? Marea! Era aşa de frumos seara, să stai aşa să te uiți la mare...

În al şaptelea diapozitiv, ca şi în următoarele trei, îl putem admira pe Matei pe plajă.

RAMONA

Lui Matei i-a plăcut apa la nebunie. Nici nu mai voia să iasă. S-a împrietenit cu un băiețel din Germania, uite-l aici. Cum îl chema, Matei?

MATEI

Peter.

RAMONA

Da, Peter, foarte drăguț, ca şi părinții lui. Erau din Dresda, nu?

GELU

Da.

RAMONA

În fine, foarte drăguți...

Al unsprezecelea diapozitiv este cu marea.

RAMONA

Am avut noroc cu vremea. De fapt, în Egipt, vremea e mereu frumoasă, cum zic egiptenii. Şi apa a fost caldă, o minune, nu alta...

Al doisprezecelea diapozitiv este cu un fel de piață.

RAMONA

Ăsta e bazarul din Nuweiba, găseai tot felul de prostioare, pentru turişti, bineînțeles. Gelu şi-a luat o cămaşă

(uşoară, albă, cum poartă localnicii, v-o arătăm mai încolo... *l treisprezecelea diapozitiv este tot cu bazarul. Covoare.* RAMONA Vreau să spun că toate covoarele astea erau foarte ieftine. Chiar am vrut să iau două, dar unde să le punem, că aici îl avem pe ăsta de la tata, iar în dormitoare avem mochetă, deci nu merge. Dar erau foarte frumoase. H Acum îmi pare rău că n-am luat măcar unul, poate le mai schimbam din când în când...

Al paisprezecelea diapozitiv este cu nişte egipteni zâmbind, sprijiniți de un autobuz. ■ RAMONA

H Ce m-a mirat este că oamenii erau foarte drăguți, săritori, amabili... Drept să spun, la plecare mi-a fost puțin H frică, aşa, ca femeie într-o țară musulmană. Am auzit destule poveşti, mai ales că sunt blondă. Dar au fost foarte

de treabă, şi personalul din hotel, şi cei din oraş. Toţi vorbăreţi, cam ca italienii, poate puţin mai ■ rezervaţi...

Al cincisprezecelea diapozitiv este cu Gelu pe plajă.

JRAMONA Vedeţi cât de bronzat este? Bine, Gelu se bronzează uşor, şi anul trecut la mare, mai ştiţi cum era, nu?

Al şaisprezecelea diapozitiv este cu Ramona pe plajă, privind la mare prin nişte ochelari de soare.

RAMONA

Eu nu mă bronzez mai niciodată, am pielea albă şi rămâne aşa, dar nici nu mă ard.

Al şaptesprezecelea diapozitiv este cu hotelul văzut de pe plajă.

I

RAMONA

■ Noi am stat la etajul trei, cam pe-aici. Deci vedeţi cât de aproape eram de plajă, nici treizeci de metri.

1^ Dimineaţa ne sculam pe la nouă, luam micul dejun jos, în restaurant, şi mergeam la plajă, stăteam până pe la unu, două, când mergeam la masă...

Al optsprezecelea diapozitiv este cu Ramona sugându-i pula lui Gelu pe pat, în dormitorul conjugal al casei în care tocmai ne aflăm. Poza fusese făcută cu declanşare întârziată, aparatul era pe noptieră şi prinsese evenimentul destul de bine; se vede o parte din faţa congestionată a lui Gelu, corpul lui gol cu grăsimi nebănuite, Ramona, goală şi ea, stând călare pe genunchii lui, ţâţele-i atârnând mândre şi tari, o mână ţinând coaiele lui Gelu, cealaltă ţinând chiar pula, cam pe la^umătate, pula în gura ei, mustind de sperma care i se prelinge pe buza de jos, ochii Ramonei închişi... În cele trei secunde în care vedem imaginea, începe frumoasa „Dunăre Albastră" a lui Johann Strauss. În slow motion, camera ne arată feţele spectatorilor: ochi cărora nu le vine să creadă ce văd, guri larg deschise, limbi care udă buze, mâini încremenite, muşchi zvâcnind. Apoi valsul se termină brusc, vedem din nou diapozitivul buclucaş, se aude iarăşi „clic" şi apare o imagine nouă, înfăţişându-l pe Matei în apă până la glezne, zâmbind la obiectiv, cu o pălărioară cretină pe cap, un colac de salvare în jurul taliei, nişte ochelari de scafandru în mână. În cameră s-a lăsat o tăcere deplină, se aude doar zumzetul aparatului de proiecţie. După câteva secunde se aud o bufnitură foarte, foarte tare. Este Sever, care a căzut pe

podea. Ceilalţi îl privesc, neştiind ce să facă sau ce să zică, pe unde să scoată căciula. Dinspre Sever se aude ceva ca respiraţia unui tuberculos; este începutul unui hohot de râs interminabil. Sever râde câteva secunde de unul singur, până când pe

rând, ceilalți spectatori încep să râdă şi ei, în afara de Gelu şi Ramona, desigur. Râsetele nu par să se termine vreodată; se văd fețe congestionate, lacrimi, bale, se aud şi horcăieli, tuse, urlete de veselie.

I RAMONA

lividă)

H Matei, du-te imediat la tine în cameră!

Copilul nu se mişcă, evident; priveşte încremenit ba la ecran, ba la Sever, care se tăvăleşte pe jos de râs în continuare.

■ RAMONA

uurlă)

H Marş în camera ta!

Când Matei dă să plece, Ramona se apropie de el şi îl pocneşte cu furie peste față. Matei o ia la fugă plângând.

IGELU *(urlă şi el) De ce* bați copilul? Tâmpito, nu e vina lui, tâmpito, tâmpito! Futu-ți diapozitivele mă-tii să le fut!

Ramona urlă la el, ținînd diapozitivul cu pricina în mână.

RAMONA

Dar de ce nu avea ramă roşie? De ce nu i-ai pus ramă roşie? Are ramă gri, uite!

WCelu îi smulge diapozitivul din mână şi îl aruncă pe jos, urlând ceva. Ramona urlă şi ea. Nu se înțelege exact ce, țipetele lor fiind acoperite de hohotele de râs ale oaspeților. Sever se târăşte pe jos şi ridică diapozitivul. Îl bagă în buzunar şi o caută din priviri pe Daniela. O vede pe canapea, muşcând o pernă. Sever se ridică, se îndreaptă spre ea, încercând zadarnic să se stăpânească, o ia de mână şi amândoi ies râzând din cameră.

SECVENȚA 4. EXTERIOR, STRADĂ, NOAPTE

Sever şi Daniela stau în fața casei lui Gelu, sprijiniți de gard, râzând mai departe. Din casă apar încet-încet şi ceilalți, se aprind țigări, unii încearcă zadarnic să vorbească. Toți se zguduie de râs.

SEVER

H Hahahahaha... Bă, dar mie mi-e totuşi foame. Hai să mergem la un restaurant, că mor... hahahahaha...

CRISTI

■ Da mă, şi mie... Hai la ăla de pe Dorobanți, unde am mâncat atunci peştele ăla, mai ştii?

■ SEVER H Bine, perfect, acolo mergem... Veniți şi voi?

VOCI

Da, da, sigur, s-o ia Cristi înainte, ştie el unde e, noi nu, mergem după Cristi...

Se vede strada, filmată de sus. Oamenii se urcă în maşini şi încep să plece. Sever şi Daniela sunt ultimii, se suie într-un Renault. De sus, se vede cum maşina se pune încet în mişcare. Se aud în continuare râsetele lui Sever şi Danielei. Maşina rulează cu douăzeci de kilometri la oră. Sever râde cu sughițuri, Daniela fără.

DANIELA

Haha... Ce faci? Concentrează-te la... hahahahaha...

SEVER

Dar mă concentrez... hahahahahaha...

Se vede cum maşina o ia încet la dreapta, către un copac, şi se opreşte în el. Se aud în continuare râsetele, din ce în ce mai isterice. Maşina dă în marşarier şi porneşte mai departe, însoțită de hohotele nebune ale celor doi. Fade to black.

- SFÂRŞIT -